

REGISTER B. NO. 156

श्री

पु. १६ भुं.

सं. १६६०

अंक ८ भा.

जैनधर्म प्रकाश

कालिक.

उपजाति.

धार्यः प्रबोधो हृदि पुण्यदानं, शीलं सदाचारं।
तप्यं तपो भावनयैव कार्यो, जिनेन्द्रपूजा गुरुभक्तिरुद्यमः ॥

प्रगट कर्त्ता.

श्री जैनधर्म प्रसारक सभा.

भावनगर

अनुक्रमणिका

१	जैन संप्रदाय की उत्पत्ति.	१६६
२	जैन कोन्दरन्सना के उपासना सभा की आभारा विचारो.	१७१
३	सहायना.	१७८
४	ध्यान विषय.	१८१
५	हिरप्रश्न तथा सेनप्रश्न उद्देशित सार.	१८६
६	विनाशी वस्तुना विनाश.	१८६
७	श्री केशरीआश तीर्थना संप्रदाय में येतवशी	१८९

अभिलाषा.

“अंग्रेजो वनीक्युवर प्रिन्टींग प्रेस” में,

नथुलाल रतनचंद भारद्वाजाजी छापी

वीर संवत् २४२८ शाके १८२५ सने १९०३

वार्षिक मूल्य ३१)

पोस्टेज सार आना.

જાહેર खबरो.

જૈન કોન્ફરન્સના હેતુઓ પાર પાડવા માટે ગુદા ગુદા કરવા તથા જીક્ષાઓમાં ઉત્સાહ પૂર્વક ખંતથી કામ કરવાવાળા ગૃહસ્થોની કોન્ફરન્સને જરૂર છે માટે આથી જાહેર ખબર આપવામાં આવે છે કે જે સદ્ગૃહસ્થો આ સ્વધર્મે જાતિના પરોપકારી કાર્યમાં તન અને મનથી મદદ કરવા ઉત્કંઠા ધરાવતા હોય તેઓએ નીચે સહી કરનારની સાથે પત્રવ્યવહાર કરવા મહેરબાની કરવી.

જૈન કોન્ફરન્સના હેતુઓ કેવી રીતે પાર પડે અને જૈન સમુદાયની ધાર્મિક તથા વ્યવહારીક ઉન્નતિ કેવી રીતે થાય તે સંબંધી ગુજરાતી ભાષામાં નિબંધો લખી મોકલનાર ગૃહસ્થોમાંથી જેમનો નિબંધ પસંદ થશે તેને રૂ. ૨૫) નું ધન્યામ આપવામાં આવશે.

જૈન અગર યીજી કોઇ પણ ગ્રાંટીના ગૃહસ્થને આ નિબંધ લખનાની છુટછે. આ નિબંધો તા. ૩૧ મી ડીસેમ્બર સુધીમાં આવી જવા જોઈએ.

કોઇ જૈનધર્મી યા અન્ય ધર્મવાળા પાસે જૈન ધર્મ સંબંધી પ્રાચીન હસ્ત લેખીત ગ્રંથ વેચવાના હોય તો તેના સંબંધમાં નીચે સહી કરનારને નામ દામ ઠેકાણા સાથે લખવાથી યોગ્ય કીમત આપી ખરીદ કરવામાં આવશે.

કોઇ ગામમાં જૈન ભંડારની ટીપ કરવા માણસ રાખવાની જરૂર હશે અને તે ગામના ગૃહસ્થો આવી ટીપની એક નકલ કોન્ફરન્સની ઓફીસને આપવાની કબજાત આપશે તો તેવી ટીપ કરાવતા બદલ કોન્ફરન્સ ફંડમાંથી યોગ્ય સાહ્યતા આપવામાં આવશે. કોઇ પણ સાધુ મુનિરાજ, યતી અથવા ગૃહસ્થો પાસે અધાપી પર્યંત નહીં છપાયેલ અથવા પ્રસિદ્ધિમાં નહિ આવેલા ઉપયોગી ગ્રંથો હશે અને તેના સંબંધમાં નીચે સહી કરનારને ખબર આપવામાં આવશે તો તેવા ગ્રંથ સમયાનુસાર સગવડ પ્રમાણે પ્રસિદ્ધિમાં લાવવા યોગ્ય પ્રયત્ન કરવામાં આવશે.

જૈન કોન્ફરન્સ ઓફીસ.

લાલબાગ મુંબાઇ

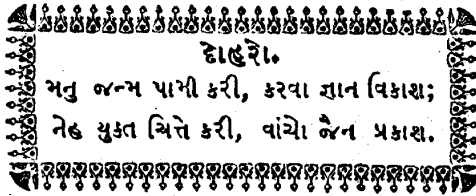
તા. ૬-૧૧-૦૩

ખીમજી હીરજી કાયાણી.

આસીસ્ટન્ટ સેક્રેટરી

જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૧૯ મું. શાકે ૧૮૨૫. સંવત ૧૮૬૦ કાર્તિક. અંક ૮ મો.

ૐ અર્હમ્ નમસ્તત્ત્વજ્ઞાય.

જૈન સેવકની હજારો.

(પદ્ય-કડખો-ચંદ્રશેખરંગ. એ રાગ.)

ૐ પ્રથમ પંચપરમેષ્ઠિય પ્રણવનું, સ્મરણ કરી નમન કરું હસ્ત બેડી;
સદ્ગુરુ ચરણ નમું વંદું જિનવાણીને, કરણ મંગલ સકલ વિધન તોડી. ઐં ૧
ઉગી અંતર વિષે વૃત્તિ તેથી લખું, આ સમે યોગ્ય જિજ્ઞાસુ બનિને;
સહજ ઉદ્દગાર આવે અને આકૃતિ, સફલ કરતી ઘટે મુનિ પતિને. ઐં ૨
જૈન કોન્ફરન્સ તે કુસુદનો સુખકર, સુખ્ય મુનિ ચંદ્રની જરૂર જાત્રી;
ભાવ સુવિશુદ્ધિ સુખકમળના વચનની, ગર્જના સાંભળી થાઉં રાજી. ઐં ૩
અધિક ગંભીર સુવિવકથી ઉછળે, વિમલ સુ દયા નિધિથી તરંગો;
ચતુર ચિત્ત હર્ષદાયક અને સિદ્ધિ તો, ત્રિભુવને સુજશ વાધે અભંગો. ઐં ૪
નિત્યના નેમથી જે જિનાગમ શશી, અમલ આનંદ અબ્ધિ વધારે;
સુચુણ મણિ ધુતિવડે પાપ તમ દૂર કરે, સદ્ય અનવધ પ્રવૃત્તિ સુધારે. ઐં ૫
તીવ્ર પુન્ય પ્રતાપે ત્રિતાપજ ટળે, શુદ્ધ સ્વામિત્વ વક્ષભ વધેથી;
વીરતા થાય સદ્ગુણથી સત્ય તો, જળહળે આત્મની કાન્તિ જેથી. ઐં ૬
બળ્યને પુષ્ટ કરણ સુ પ્રમોદથી, અધિક ઉમેદ અવિરોધી આવે;
ચંગ આચરિતી દેખી ચત્કૃતિ, વિજયનું તિલક મંગલ સુધાવે. ઐં ૭

૧૭૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શુદ્ધ નિજ આત્મ સુસ્વભાવ કર્પૂરવત્, સહજ જ્ઞાનામૃતે છે સુશધી;
 મદ ન મોહ ન મદન નહી બહીરંતરે, સુમતિથી થાય સક્રુપ્ત સંધી. એાં ૮
 ધર્મનું મૂળ તે વિનય વિનીતતા, જય કરે ભક્તિ બહુમાન કરતા;
 ભેદ વિજ્ઞાનથી હંસ માદક થતાં, આત્મને કર્મથી અલગ ધરતા. એાં ૯
 શુભ વધે કોટી કલ્યાણની દેવને, જેહ દુર્લભ વિરતિ રાજધાની;
 રિક્તિ જૈનોજ્ઞાતિની છતી યશ વધે, હેમસમ મલીન નહિ વળી અમાની. એાં ૧૦
 માન તે સીત ઉગ્રાવા ગરમ જે, માર્દવા સરસ કેશર વિલેપી;
 મદ જ્વરતાપને વિનય ચદન વડે, શાન્ત રસમાંહિ થાય મગ્ન જે પી. એાં ૧૧
 એહ પુરોક્ત ગુણ યુક્ત નામજ તણું, દેખો સાર્થક દિલે હર્ષ ભરવા;
 યૈ શુભેચ્છા કહે જૈન સેવક મહને, સદ્ગ કરશે બિરદ સદ્ગ કરવા. એાં ૧૨
 વીર શાસન પટોધર તણા રાજ્યમાં, શ્રી જિનારા મુગટ શીશ રાખી.
 જૈન ઉન્નાતે અતિ થાય જયજય કરી, વરસ એકવીશ હજાર દાખી. એાં ૧૩
 જો મહાભાગ્ય પ્રગટે ભવિ જીવના, પ્રગટ તો પેખીયે યુગ પ્રધાનો;
 સર્વ સંકટ ટળે શુદ્ધ ઉપદેશથી, આર્ય જનને મળે સુખ ખજાનો. એાં ૧૪
 હે ગણિં પિટક યક્ષાદિ સુરવર તથા, જૈન શાસન સુરી આપ સવે;
 સંઘમાં સંપ વૃદ્ધિ કરી ઐક્યતા, થાપશે સઘ સહુને અગવે. એાં ૧૫
 જ્ઞાનના ચૈત્યના જીર્ણ ઉદ્ધાર તે, યોગ્ય રીતે ભલી ભાંતિ થાયે;
 પુન્યના સાત ક્ષેત્રે સુપુષ્ટિ મળે, ધર્મ દુષ્કાલતુ દુઃખ જાયે. એાં ૧૬
 કોઈ કહે આવકોનું અનુકરણ કરી, મુનિવરા સંપ કરવા મયે છે;
 તેહ મિથ્યા મને ભાસતું આ રીતે, હૃદય મુજ કલ્પના આ રમે છે. એાં ૧૭
 આવકોને મુનિના સદુપદેશથી, ચિત્ત ચાનક થકી આ સુધારા;
 જેહ કરવા સુખ્યા તેજ કારણ થકી, સુગુર ઉપકાર અતિશય અપારા. એાં ૧૮
 પ્રથમ ઉપકારીનો પરમ ઉપકાર છે, સત્ય એ વાત સહુએ વખાણે;
 મુનિ વિષે સહજ ગુણ કોણ ના કહે વળી, સ્વ પરના લાભને જેહ જાણે. એાં ૧૯
 તેહને અનુકરણ જૈન શુદ્ધ તાવતું, તે વિના અન્ય કહો કેમ ભાસે;
 અન્યથા નેવનાં નીર મોભે કદી, જય એ શું (!) બને ચિત્ત વિમાસે. એાં ૨૦
 શુક્લ પક્ષે શશી તેમ શાસન તણું, તેજ દીપે પ્રતિ દિવસ ચઢતું;
 દેખવા જૈન સેવક તણા ચિત્તમાં, પરમ આનંદમય અમૃત વધતું. એાં ૨૧

જૈ. એ. ગીરધર હેમચંદ.

સુનિ કર્પૂરવિજયજી જૈન લાયબ્રેરી

માણસા.

જૈન કોનફરન્સ સંબંધી અમારા વિચારો.

૧૭૧

જૈન કોનફરન્સમાં થયેલા ફંડની વ્યવસ્થા સંબંધી અમારા વિચારો.

શ્રી મુંબઈમાં ભરાયેલી જૈનકોનફરન્સમાં સુમારે સવાલાખ રૂપીઆનું ફંડ થયેલું છે. જેમાં સુમારે વીશ હજાર રૂપીઆ તો કોનફરન્સની ભાષ ફંડના છે એટલે તેનો વ્યય તો તેના ચાલુ કામકાજ માટે સ્થાપન કરેલી ઓફીસના ખર્ચમાં થવાનો છે જેથી તે સંબંધમાં અભિપ્રાય આપવા સરખું બાકીમાં નથી. પરંતુ તે સિવાયના રૂપૈયા પાંચ બાબતો-જીર્ણુ પુસ્તકોદ્ધાર, જીર્ણુ ચૈત્યોદ્ધાર, ધાર્મિક અને સાંસારિક કેશવણી, નિરાશ્રીતોને આશ્રય અને જીવહયામાં વાપરવાના છે. તે રૂપીઆ હજી એકઠા થતા જાય છે તેથી તેની વ્યવસ્થા કરવાને માટે લંબાણ થયેલું છે પરંતુ ફંડ થયાને બે મહીના થવા આવેલા હોવાથી હવે તેની વ્યવસ્થા કરવાની શરૂઆત કરવી જોઈએ અને તેવી તજનીજ ચાલતીજ હશે તેથી તે સંબંધમાં અમારા જે વિચારો છે તે આ નીચે દર્શાવ્યા છે. અમને આશા છે કે કોનફરન્સના જનરલ સેક્રેટરી સાહેબો તે બાબતપર યોગ્ય ધ્યાન આપશે.

૧ જીર્ણુ પુસ્તકોદ્ધારના સંબંધમાં પ્રથમ ખાસ જરૂરતો અત્યાર સુધીમાં થયેલા અનેક પ્રકારના ઉપદ્રવોમાંથી બચેલા જૈન પુસ્તકોનું લીસ્ટ તૈયાર કરવું તે છે. આને માટે ખાસ બે ચાર માણસો પગારદાર રાખી જ્યાં જ્યાં શ્રી સંઘના, ઉપાશ્રયોના કે સાધુ મુનિરાજ યા જતિઓના કબજામાં ભંડારો હોય કે છુટક પુસ્તકો હોય તેના લીસ્ટ કરી મંગાવવા. જ્યાંથી લીસ્ટ મળી શકે નહીં ત્યાં વગસગ ચત્તાવી બનતો પ્રવાસ કરીને જરૂર મેળવવા. જાહેર ખર્ચો છપાવવાથી એ કાર્ય બનવાનું નથી પણ ખાસ માણસ જવાથી અને જરૂરવાળે ઠેકાણે આસીસ્ટન્ટ સેક્રેટરી અથવા જનરલ સેક્રેટરી સાહેબોએ પોતે જઈને રાખ મેળવવાથી બની શકવા સંભવ છે. આ પ્રમાણે આવેલા લીસ્ટો ઉપરથી તેમાંના ઉપયોગી લીસ્ટો જીલ્લા જીલ્લા છપાવવા તેમજ એક લીસ્ટ દરેક કર્તાઓના કરેલા ગ્રંથોનું અથવા અમુક અમુક વિષયના ગ્રંથોનું અક્ષરાદિ અક્ષરાનુક્રમે જીલ્લા છપાવવું કે જેની અંદર તે ગ્રંથનું શ્લોક પ્રમાણ, પૃષ્ઠ પ્રમાણ, ભાષા, સ્થિતિ વિગેરે જણાવાય અને તે સાથે તે ગ્રંથ કયાં છે તે પણ બતાવવામાં આવે કે જેથી જેને જે ગ્રંથની

૧૭૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જરૂર હોય તે મેળવી શકે. આમ કયાં ત્રણાવ તમામ અથો કોષ્ટ પણ પ્રકારે એકઠા થઇ શકવાના નથી. છપાવવાથી પણ તમામ અથો છપાઇ શકે તેમ નથી. તેમ લખાવવામાં પણ શુદ્ધ લખાવવા અને શુદ્ધ કરાવવાની મોટી મુશ્કેલી છે. આટલા ઉપરથી તે પ્રકારનો પ્રયત્ન ન કરવો એમ અમારું કહેવું નથી. આ ક્રંડમાંથી પણ શુદ્ધ અથો મળે તે ખરીદ કરી લાઇએરી કરવી, ખાસ જરૂરીઆતવાળા અથો આશાતના ન થાય તેવી રીતે વિશેષ શુદ્ધ કરીને જા. આ કામળપર છપાવવા અને કવચીતજ લખ્ય થઇ શકે તેમ હોય તેવા અથો સારા લઢીઆ પાસે લખાવી પડિતો પાસે શુદ્ધ કરાવવા. એ પણ જીર્ણુપુસ્તકોદ્ધાર સંબંધીના અંગોજ છે અને તેથી પણ તેનો જીદ્ધાર થવા સંભવ છે. હવે આ સંબંધમાં ખીજું કરવાનું રહે છે તે એ છે કે જ્યાં આપણા એવા ભંડાર હોવાનું જાણવામાં આવે છતાં જિદ્ધાડીને બતાવવામાં આવતા ન હોય તે કોષ્ટ પણ પ્રકારે જરૂર જિદ્ધાડવા અને અંદર શર્દીના કે જિધેહીના ભોગ થઇ પડતા અથોને બચાવવા માટે જેટલો ખર્ચ કરવો પડે તેટલો કરવો. આ બાબતને માટે પાટણ, ખલાત, જેસલમેર, મેડતા, વીકાનેર વિગેરે શહેરોએ ખાસ માણસો મોકલી ખાત્રી કરવી અને આપણે મોકલ ધારણા ઉપર આવી શકીએ કે-આપણી પુસ્તક સંબંધી સંપત્તિ આટલીજ છે, વિશેષ નથી એમ કરવું. આ બાબતનો પ્રયત્ન કરવામાં પણ પ્રથમ માણસો મોકલ્યા બાદ તેમની તરફના લખાણ ઉપરથી કેટલેક ઠેકાણે ખાસ જાતે જવાની પણ જરૂર પડશે. અને એવા એક બે અપ્રસિદ્ધ ભંડારો પણ જો પ્રસિદ્ધિમાં આવશે તો આ પહેલાં રૂંડો હેતુ સફળ થયો મણાશે.

૨ ખીજા જીર્ણુ ચૈત્યોદ્ધાર માટે થયેલા ક્રંડના સંબંધમાં પ્રથમતો પૂર્વ તરફ આવેલી કલ્યાણુક ભૂમિઓ કે જ્યાં પૂર્વે કરાવેલાં ચૈત્યો કે થુભો જીર્ણુસ્થિતિમાં આવી ગયા હોય તેને સમરાવીને તેનો જીદ્ધાર કરવો. કલ્યાણુક ભૂમિ પ્રસિદ્ધ છતાં જ્યાં થુભ કે ચૈત્ય ન હોય ત્યાં થોડા ખર્ચે પણ તે ભૂમિ પ્રસિદ્ધિમાં રહી શકવા માટે થુભ વિગેરે બનાવી તીર્થોદ્ધાર કરવો અને જ્યાં ચૈત્યાદિ છતાં તેની પૂજા વિગેરે થતી ન હોય ત્યાં તેને માટે ક્રંડના પ્રમાણમાં યોગ્ય વ્યવસ્થા કરવી. આ કાર્યને માટે પ્રથમ તો કોષ્ટ વિચક્ષણ માણસને એ બાજુ મોકલી ક્યાંક્યાં કેવા પ્રકારની જરૂર છે તેનો રીપોર્ટ લેવો અને પંછી ખાસ જરૂરવાળે ઠેકાણે કામ શરૂ કરાવવું. આ સંબંધની હકીકત બહાર પાડીને જો જૈન વર્ગની મદદ માગવામાં આવશે તો બાંની રકમે અમુક તીર્થનો જીદ્ધાર કરવા માટે મદદ આપનારા પણ ઘણા ગૃહસ્થો મળી આવશે.

જૈન કો-ફર-સના ફૂડ સંબંધી અમારા વિચારો. ૧૭૩

ઉપર જણાવેલા કાર્ય ઉપરાંત ખીજું કાર્ય આ સંબંધમાં એ કરવા યોગ્ય છે કે જુદી જુદી બાબત તરફ અને મુખ્યત્વે મારવાડ, મેવાડ તરફ માણસો મોકલી ક્યાં ક્યાં જઈ ચેત્યો છે અને તે સમરાવવા માટે દરેક જગ્યાએ કેટલા દ્રવ્યની જરૂર છે તેનું લીસ્ટ તૈયાર કરાવવું. આ કામમાં કોઈ એસ્ટીમેટ કરી શકે તેવા ઇજનેરને રોકવો પડે તો તેને પણ અત્યુક્ત મુદત માટે રોકવો કારણ કે સમરાવવાનું કામ શરૂ કર્યા પછી પણ એવા પ્રવીણ માણસની જરૂર પડશે. ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે રીપોર્ટ આવ્યા પછી ફૂડના પ્રમાણમાં જેટલાં ચેત્યો સમરાવી શકાય તેમ હોય તેટલા સમરાવવાનું કામ શરૂ કરવું.

આ પહેલો વખત હોવાથી એવા લીસ્ટો મેળવવામાં તેમજ દરેકમાં કેટલો ખર્ચ કરવાની જરૂર છે તે મુકરર કરવામાં ખર્ચ થશે પરંતુ તે આગળ ઉપર બહુ ઉપયોગી થઈ પડશે.

૩ ત્રીજી બાબત વ્યવહારીકને ધાર્મિક કેળવણી સંબંધી છે. તેને માટે થયેલા ફૂડની વ્યવસ્થા નીચે પ્રમાણે થવાની જરૂર છે.

વ્યવહારિક કેળવણીમાં આગળ વધી શકે તેવા ધર્મ ઉપર આસ્તાવાળા ઉછરતી વયના જૈન બાળકોને સ્કોલરશીપ વિગેરેથી મદદ આપી આગળ વધારવા.

વ્યવહારિક સાથે ધાર્મિક કેળવણી આપવાની સગવડવાળી અમદાવાદ, સુરત અને મુંબઈ માંડવીબંદર ઉપર છે તેવી જ્યાં જ્યાં શાળા સ્થપાય ત્યાં યોગ્ય રકમની મદદ આપી તે કાર્યને ઉત્તેજન આપવું.

જ્યાં જ્યાં જૈનશાળાઓ, જૈન કન્યાશાળાઓ અથવા ધર્મ સંબંધી અભ્યાસ થઈ શકે તેવી કોઈ પણ પ્રકારની વ્યવસ્થા આજ સુધીમાં થયેલી હોય છતાં તેને માટે પૂરતું ફૂડ ન હોવાથી ભાંગી પડેલ હોય, ભાંગી પડવાની અણી ઉપર હોય અથવા અવ્યવસ્થિત ચાલતી હોય ત્યાં જરૂર પૂરતી મદદ આપવી. આને માટે બહુર ખર્ચ બહાર પાડી જેને જેને જેટલી જરૂરીઆત હોય તેના રીપોર્ટ માગવા અને ત્યાર પછી બની શકતી મદદ આપવી. અથવા રીપોર્ટની ખાત્રી કરવા માટે ખાસ માણસ મોકલી નીર્ણય કર્યા બાદ મદદ આપવી. આવી જુના જમાના પ્રમાણેની માત્ર પ્રતિક્રમણાદિ શિખવનારી શાળાઓ પણ ધર્મપર આસ્તા રખાવવા માટે શ્રેષ્ઠ સાધન છે એમ સમજવું. અને તેને ઉચી સ્થિતિમાં લાવવા માટે તેવી શાળાઓની

૧૭૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અંદર પ્રતિક્રમણાદિકના અર્થનું તેમજ પ્રકરણોનું અર્થસહ શિક્ષણ આપવા માટે પ્રવેશ કરવી અને મદદ આપવી.

ઉપર જણાવેલી બાબતમાં એવા શિક્ષણ માટે માસ્તરોની આવશ્યકતા જણાશે અને તે સંસ્કૃત તથા માગધીના બોધ સાથે પ્રકરણોના બોધવાળા માસ્તરની જરૂર જણાવશે. તેવા માસ્તરો પૂરા પાડવા માટે ટ્રેનીંગ સ્કૂલ કે કોલેજની જરૂર છે પણ હાલમાં આપણી પાસે એવું મોટું ફંડ ન હોવાથી તેવા માસ્તરો તૈયાર કરવાનો સહેલો રસ્તો અમને તો એ જણાય છે કે મુનિરાજ શ્રીધર્મવિજયજીના પ્રયાસથી ખનારસમાં સ્થપાયેલી જૈન પાઠશાળામાં હાલ ૧૬ છોકરાઓ અભ્યાસ કરે છે. ત્યાંજ વધારે છોકરાઓ અભ્યાસ કરે એમ કરવું અને તેને સંસ્કૃત સાથે માગધીનો અભ્યાસ કરાવવામાં આવે અને પ્રતિક્રમણ તથા પ્રકરણાદિકનો અર્થ સહીત બોધ કરાવવામાં આવે એમ કરાવવું કે જેથી યોગ્ય વખતમાં એવા માસ્તરો મેળવી શકાશે. આ કાર્ય માટે ખનારસ જૈન પાઠશાળામાં સારી રકમની મદદ કરવી કે જેથી ત્યાં વધારે છોકરાઓને રાખી શકાય. સાંભળવા પ્રમાણે ત્યાં અભ્યાસ કરવા માટે ઘણા છોકરાઓ જવા તૈયાર છે પણ તેમને ખોરાકી પોશાકી અને સ્કોલરશીપ આપવા માટે પૂરતું ફંડ ન હોવાથી આવેલી અરજીઓ સ્વીકારી શકાતી નથી. આ પાઠશાળાને મદદ આપીને એવા જૈન બાળકો તૈયાર કરાવવામાં બીજા પણ ઘણા લાભો સમાયેલા છે. દરવર્ષ યોગાસામાં તેમજ કાયમ પણ અનેક ઠેકાણે મુનિમહારાજોને અભ્યાસ કરાવવા માટે બ્રાહ્મણ શાસ્ત્રીઓ રાખવામાં આવે છે અને તેમને પૂરતો પગાર આપવામાં આવે છે. વળી નવા લખાવેલાં અથવા છપાવાતાં પુસ્તકો શુદ્ધ કરાવવા માટે પણ શાસ્ત્રીઓની જરૂર પડે છે અને ઉપયોગી ગ્રંથોના ભાષાંતરો પણ બહોળે ભાગે બ્રાહ્મણો પાસે કરાવીને પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે તે તે કાર્યો-અભ્યાસ, શુદ્ધિ, ને ભાષાંતરો-બ્રાહ્મણ શાસ્ત્રીઓ પૂરતો પગાર લીધાં છતાં પણ બહોળે ભાગે વેક જ્યાં કરે છે તેને માટે અમારો કેટલોક જાતિ અનુભવ પણ છે તો તેવાં કાર્યો જૈનબાળકો અભ્યાસ કરીને આવશે તો તે કેવાં દીક્ષ દધને ઉત્તમ પ્રકારે કરશે તે સહેજે સમજી શકાય તેમ છે તેથી બીજા બધા પ્રકારો કરતાં આ પ્રકાર પ્રથમ સ્થાન આપવા યોગ્ય છે એમ અમારું માનવું છે.

આ શિવાય આ ત્રીજી બાબતના સંબંધમાં બીજા પણ કેટલાક પ્ર-

જૈન કોન્ટ્રીસના ફંડ સંબંધી અમારા વિચારો. ૧૭૫

કારો છે પણ તે બધા હાલ તરતમાં બની શકે તેમ ન હોવાથી અહીં જણાવેલા નથી.

૪ યોથી બબત નિરાશ્રિત જૈનોને આશ્રય આપવા માટેના ફંડની વ્યવસ્થા સંબંધી છે-આખા હિંદુસ્થાનમાં એટલા બધા જૈનો નિરાશ્રીત થઈ પડેલા છે કે જેને માટે આ થયેલું ફંડનો શું પણ લાભો રૂપી-આનું ફંડ પણ પૂરું પડી શકે એમ નથી. સારે આ થયેલા ફંડનું શું કરવું ? તેનો ઉત્તર એટલોજ કે-નિરાશ્રીત જૈનવર્ગના બાળકોને કેળવણી લેવા માટે આ ફંડમાંથી મદદ કરવી. કોઈ નવીન પણ નિસ્વય હુન્નર કે ઉદ્યોગ શોધી કાઢી તે હુન્નર શિખવવામાં આ ફંડનો ઉપયોગ કરવો અને અણધારી કુદરતી આફત કોઈ સ્થાનકે જૈનવર્ગ ઉપર આવી પડે તો ત્યાં આ ફંડમાંથી યોગ્ય રકમની મદદ મોકલાવવી. તેમજ ખાસ કોઈ કુટુંબ તાત્કાલિક દુઃખી સ્થિતિમાં આવી પડેલ હોય તો તેને ઘંઘે ચડાવવા માટે-ખાસ સરતે-યોગ્ય રકમની મદદ આપવી પણ આ ફંડમાંથી ખોરાકી વિગેરે માટે વહેંચાતી મદદ આપી ફંડ વીંખી નાખવું નહીં. કારણ કે એમ કરવાથી એના ફળ તરિકે કોઈ પણ બતાવી શકાશે નહીં. પણ જે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે વ્યવસ્થા કરવામાં આવશે તો જરૂર તેનું ફળ સારી રીતે દૃશ્યમાન થઈ શકશે.

૫ પાંચમું ફંડ જીવદયા સંબંધી છે. આમાં મનુષ્ય શિવાય બીજા પણ પક્ષીઓના બચાવનો, સંરક્ષણનો, પોષણનો તેમજ તેવા કાર્યને સંબંધે અન્ય બાબતોમાં કરવાના ખર્ચનો સમાવેશ થાય છે. આપણી જૈનકોમ જીવદયા માટે મશહૂર છે અને દરેક ગામે કે શહેરે શક્તિ અનુસાર જીવદયાનું કામ ચલાવ્યા કરે છે. અનેક શહેરોમાં પાંજરા પોળ વિગેરે ખાતાં પણ ખાસ આપણા વર્ગ તરફથી ચલાવવામાં આવે છે; છેવટ જીવરક્ષાપકો તે જૈન હોય છેજ. આ ફંડમાંથી કેવા પ્રકારે વ્યય કરવો તે વિચારવા યોગ્ય સલાહ છે કેમકે પાંજરાપોળો વિગેરેમાં મદદ આપવા માંડીએ તો થોડા વખતમાં ફંડ પૂરું થઈ જાય તેમ છે. પરંતુ અમારા વિચાર પ્રમાણે આ ફંડમાંથી કોઈ એવું અપૂર્વ જીવદયાનું કાર્ય બનાવવું જોઈએ કે જે બીજી રીતે થઈ શકતું ન હોય. આ ફંડમાંથી મોટી સંખ્યામાં થતી જીવહિંસા અટકાવવામાં, જાનાવરો ઉપર થતું ઘાતકીપણું અળસાવવામાં અને ખાસ જરૂર છતાં સ્થપાયેલ ન હોય ત્યાં સારી રકમની મદદરૂપે ઉત્તેજન આપીને પાંજરાપોળ જેવાં ખાતાં સ્થાપન કરાવવામાં અને ખાસ પડી બાંગતી

૧૭૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પાંજરાપોળને ઉભી રાખવામાં ખર્ચ કરવો કે જે પરિણામે ઘણું ફળ આપે. એકવાર હજારો જીવોને મરતાં બચાવીને હજારો રૂપીઆ આપવા કરતાં હજારો જીવોની કાયમ થતી હિંસા અળસાવવામાં તેટલો ખર્ચ કરવામાં આવે તો સરવાળે કેટલો લાભ વધારે થાય તે સહેજે સમજી શકાય તેમ છે. વળી આ ૪૩માંથી એવા જીવ દયાના કામમાં પહેલ કરનારા રાજા મહારાજાઓને માનપત્ર આપવા વિગેરેમાં તેમજ તેવા પ્રકારની માગણી કરવામાં, કરાવો કરાવવામાં અને તેનો પૂરતો અમલ કરાવવામાં ખર્ચ કરવો તે પણ વાસ્તવિક છે. ટુંકામાં પરિણામે વિશેષ ફળોત્પત્તિ થાય તેવા ખીજ રોપવામાં વિચક્ષણુતા પૂર્વક આ ૪૩નો વ્યય કરવો કે જેથી તેમાં દ્રવ્ય આપનાર ગ્રહસ્થાના ચિત્તમાં આલ્હાદ થાય, તેની અનુમોદના કરે અને ફરીને સારી રકમ આપવા તત્પર થાય.

ઉપર પ્રમાણે પાંચે ફંડોની વ્યવસ્થા સંબંધી અમારા વિચારો જાણ્યા બાદ વધારામાં જણાવવાનું એ છે કે-ઉપર જણાવેલા કાર્ય કરતાં તસ્તમાં કરવા યોગ્ય કાર્ય જેનું ડીરેક્ટરી તૈયાર કરાવવાનું છે. અને તે કામ ખીજ જૈનકોન્ફરન્સની રીસેપ્શન કમીટીએ પોતાના ફંડમાંથી રહેલા વધારામાંથી ઉપાડી લેવા યોગ્ય છે.

જૈન ડીરેક્ટરી વિના આપણે એટલા બધા આપણા પોતા માટે અગાન છીએ કે, આપણી કેટલી વસ્તી છે? પુરૂષો કેટલા છે? સ્ત્રીઓ કેટલી છે? છોકરાંઓ કેટલા છે? પરણેલ સ્ત્રી પુરૂષો કેટલા છે? કુંવારા કેટલા છે? વિધવા સ્ત્રીઓ કેટલી છે? શું શું ઉમરવાળી છે? બહેન વર્ગ કેટલો છે? અભણ કેટલો છે? દ્રવ્યવાન કેટલા છે? સાધારણ કેટલા છે? તદ્દન દુઃખી કેટલા છે? આખા હિંદુસ્થાનમાં આપણા ચૈત્યો કેટલાં છે? તેમાં જીર્ણ કેટલાં છે? પ્રતિગાઓ કેટલી છે? તીર્થો કયાં કયાં છે? ત્યાં શી રીતે જવાય છે? શાળાઓ, પાઠશાળાઓ, કન્યાશાળાઓ, સભાઓ, લાઘજેરીઓ કેટલી છે? પુસ્તક ભંડારો કેટલા છે? કોના કોના તાબામાં છે? તેમાં પુસ્તકો કેટલા છે? કેવી સ્થિતિમાં છે? દરેક ગામ કે શહેરોમાં આગેવાનો કોણ કોણ છે? દરેક ગામમાં કેટલાં આપણા ઘરો છે? ધર્મશાળા વિગેરે ઉત્તરવાના સાધનો કયાં કયાં છે? ક્યાં છે? ઇલાદિ અનેક બાબતો જાણવા માટે એવી વિસ્તારવાળી ડીરેક્ટરીની ખાસ આવશ્યકતા છે. એવી ડીરેક્ટરી તૈયાર થયા બાદ તેમાંથી અનેક બાબતો ઉપજવી શકાય છે. પાંચ યા દશ વર્ષે પહેલાં કરતાં બહુ

જૈન કોન્ફરન્સના ફૂડો સંબંધી અમારા વિચારો. ૧૭૭

જોએ ખર્ચે ફરીને ડીરેક્ટરી થઇ શકે છે, જેથી આપણી વસ્તી ઘટી કે વધી ? ભણેલાં વંધ્યા કે ઘટ્યા ? વિધવાઓ ઘટી કે વધી ? ચૈત્યો વંધ્યા કે ઘટ્યા ? કેટલાંતો જીણુંદાર થયો ? શાળા પાઠશાળાઓ કેટલી વધી ? આપણી સ્થિતિ સુધરી કે બગડી ? ઇત્યાદિ અનેક બાબતો જાણીને તેના ઉપાયો ચિંતવી શકાય છે. તેમજ આપણા વર્ગમાંથી બહાર પરદેશમાં ક્યાં ક્યાંને કેટલા ગૃહસ્થો છે તે પણ એથી જાણી શકાય છે માટે મુંબઇના આગેવાન ગૃહસ્થોએ આ કામ તાકીદે ઉપાડી લેવાની આવશ્યકતા છે, તેને માટે ખાસ માણસો રાખી જુદે જુદે દેશાવર મોકલી તરતમાં કામ શરૂ કરાવવું ઘટે છે કે જેથી આવતી કોન્ફરન્સની બેઠક વખતે તેનું કેટલુંક ફળ જાહેરમાં પણ મુકી શકાય.

કોન્ફરન્સનો હેતુ પાર પાડવા સંબંધી દરખાસ્ત ઉપરથી થયેલા કરાવોના સંબંધમાં એટલું જાહેરમાં આવ્યું છે કે-કોન્ફરન્સની મુખ્ય ઓફીસ મુંબઇ ખાતે ઉઘાડવામાં આવી છે, તેના આસીસ્ટન્ટ સેક્રેટરી તરીકે મી. ખીમજી હીરજી કાયાણીને મુકરર કરવામાં આવ્યા છે અને કેટલાક કામેની શરૂઆત પણ કરવામાં આવી છે પરંતુ જુદા જુદા શહેરોમાં ઓનરરી સેક્રેટરીઓની નીમનોક કરવાની હતી તે હજી જાહેરમાં આવી નથી અને ખાસ કરીને કોન્ફરન્સની તમામ હોલચાલ જાહેરમાં લાવવા માટે તેમજ દરેક બાબત સારી રીતે ચરચાવા માટે ઇંગ્રેજી, ગુજરાતી, હિંદુસ્તાની અને મરાઠી ભાષામાં સુમારે ૪૦ પૃષ્ઠનું 'કોન્ફરન્સ જર્નલ' નામનું માસિક બહાર પાડવાની જરૂરીયાત જણાવવામાં આવી હતી તે સંબંધી ખીલકુલ હોલચાલ થતી જણાતી નથી. પરંતુ એવા માસિકની ખાસ જરૂર છે, અને તેને માટે જો વિદ્વાન જૈનવર્ગ તરફ લખી મોકલવામાં આવશે તો ૪૦ પૃષ્ઠ જેટલું લખાણ દરમાસે મેળવવું જરા પણ મુશ્કેલ પડે તેમ નથી. વળી આસીસ્ટન્ટ સેક્રેટરી પણ એવા બાહોશ શોધી કાઢેલા છે કે તેઓ મંથ કંતો તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલા હોવાથી એવા માસિકને માટે એડિટર તરીકે પણ બહુ સારી રીતે કામ કરી શકે એમ છે. તો હવે એ કાર્યની પણ તાકીદે શરૂઆત કરવાની જરૂર છે. એવું એક માસિક પ્રગટ થતું હોવાથી કોન્ફરન્સ તરફની સામાન્ય લાગણી સર્વત્ર તાજ રહેશે અને મોડાદરે થનારી ત્રીજી બેઠક વખતે લોકો હોંશે હોશે આવવાને તત્પર થશે. તેમજ તે સંબંધી ખર્ચો આપવાનું બહુ સવળ થઈ પડશે.

૧૭૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઉપર જણાવેલા અમારા વિચારો ઉપર જનરલ સેક્રેટરી સાહેબો પૂરતું લક્ષ આપશે એવી આશા છે અને ખીજા જૈનમંદુઓ પણ પોતાના પોતાના સ્વતંત્ર વિચારો દીર્ઘદષ્ટિ પૂર્વક જણાવવા બહાર પડશે એવો સંભવ છે તેમજ આ સંબંધમાં ચરચા ચાલ્યેથી અમે પણ અમારા વિચારોનું વિશેષ સ્પષ્ટિકરણ કરવા તત્પર છીએ. હાલમાં વધારે લખવાની આવશ્યકતા જણાવાથી આટલુંજ લખીને આ લેખ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

સદ્ભાવના.

જીવ તું વિચાર કર કે તારી મૂલ સ્થિતિ કઇ ? સૂક્ષ્મ નિગોદ. અહો તેમાં કેવી દુઃખ વિડંબના ? શ્વાસોશ્વાસમાં પણ સાંચિક ૧૭ ભવો કરી કરી મૃત્યુવશ થવું. આવી દુઃખની દોષ્ટિથી, સ્થિતિ પરિપકાદિક કારણને પામી જીવ વ્યવહાર રાક્ષિ પ્રાપ્ત કરી અનુક્રમે અનેક-અનંત દુઃખ રાક્ષિઓ ભોગવતો ભોગવતો કોષ્ઠક મહા પુણ્યયોગે આ દશ દૃષ્ટાંતે દોહીસો માનવ દેહ પામ્યો. તેમાં પણ અલંત પુણ્યયોગે પામવા યોગ્ય ધર્મ સામગ્રી-આર્ય ક્ષેત્ર, સદ્ગુરુ યોગ, ધર્મ શ્રવણ અને ધર્મશ્રિ વિગેરે પામીને “દેહસ્ય સારં વ્રત ધારણંચ” આ દુર્લભ દેહ પામવાના ખરા સાન્નિધ્ય પવિત્ર વ્રતનું ધારણ કરવું તેજ છે. શ્રી વીતરાગ દેવ ભાષિત સર્વ વિરતિ ધર્મે અપૂર્વ ચિંતામણિ તુલ્ય છે. તે પરમ ભક્તિથી આરાધ્યો છતો શાશ્વત સુખ આપે છે. તેવો પરમ નિરૂપાધિક ધર્મ સર્વથા પ્રમાદ રહિત આરાધવા યોગ્ય છે; પ્રમાદ એ આત્માનો કટો દુસ્મન છે. શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનના પવિત્ર વચનનો અનાદર કરી આપ મતિએ વર્તવું તે પ્રમાદ છે. માટે સર્વ પ્રયાત્ને કરી શ્રી જિન વચનને યથાર્થ સમજી પાળવા ઉજ્જમાળ થવું શ્રેયકારી છે. સુખથીજ જીવ અલ્પ સુખ માટે ઘણા કામનું ઉંચા પ્રકારનું સ્વર્ગનું કે મોક્ષનું સુખ હારી નવ રહે. જો સુખ શીલપણું તજી સાધન યથા શ્રી જિન આજ્ઞાને બરાબર આરાધવા ખપ કરે તો અલ્પકાળમાં અલ્પકાળે બહુ કાળનું ઉંચા પ્રકારનું સુખ મળે, પણ જીવ સ્વાધીનપણે કાયર થઇ આત્મ સાધન કરતો નથી એટલે ખરા શબ્દળ વિના પરાધીન થઇ પછી ધર્મસાધન કરી શકતો નથી માટે ‘પાણી પહેલાં પાળની પેરે આગળથીજ આત્મસાધન કરી લેવું જોઈએ.

સહભાવતા.

૧૭૯

જીવ અજ્ઞાનદશાએ કરી મોહમાં મુંઝામ્મ હું અને મારું મારું કરી કરી મહા દુઃખ પામે છે. નિર્મળ સ્ફટિક રત્ન જેવો સદ્ગુણ જ્ઞાન જ્યોતિ-પ્રભાથી સુશેભિત આ આત્મા પોતાનું મૂળ સ્વરૂપ, મોહ મદિરાના છાકથી ચૂકી જઈ અજ્ઞાનને વશ પર વસ્તુમાં મારું મારું કરી મરે છે. અંતે સર્વ છોડીને જીવું પડે છે એમ પ્રલક્ષ દેખતો છતો મોહ મદિરાથી એભાન થઈ અચેત્તો જીવ ખોટો મમત્વ તજતો નથી તો અંતે પરાભવ પામી દુર્ગતિ પામે છે, જ્યાં કોઈ શરણુ થતું નથી.

સમ્યગ્જ્ઞાન એજ મોક્ષમાર્ગ બતાવવા દીપક છે, એજ ભવ અટતી ઉતારવા ખરો સાથી છે, માટે અંત સુધી તેનો સંગ મૂકવો નહિ. સમ્ય જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય એ આ ભયંકર ભવ સમુદ્ર તારવા ભારે જખરી નાવ જેવા છે, માટે ભવ્ય જીવોએ તેનું દઢ અવલંબન કરવું ઘટે છે. ગુણદોષ, ઉચિત અનુચિત, હિત અહિત અને લાભાલાભને ખરોખર સમજવા રૂપ વિવેક તે અંતરમાં પ્રકાશ કરનાર અભિનવ ભાનુ સમાન છે અને તેને પામ્યેજ સર્વ સુખ સંપ્રાપ્ત થાય છે. તેથી સ્થિરતા, સમતા અને લાગાદિક ઉત્તમ ગુણો પ્રગટે છે. ખરું જ્ઞેતાં આ આત્મા પોતેજ ગુણુરત્નનો દરીયો છે. ગુણમયજ છે પણ તે સર્વ વિવેકવડે જાણી-આદરી શકાય છે અને તેવિના ધુવાડામાં બાચકા ભરવા જેવું થાય છે. આત્માનું ખરું ધન-ખરું કુટુંબ અંતરમાંજ છે, જેને મોહવશ પ્રાણી અજ્ઞાનવડે ભૂલી જઈ ભ્રમથી ખોટાં એવા ધન કુટુંબમાં મોહી રહ્યા છે. લોહીવડે ખરડાયેલું વસ્ત્ર જેમ લોહીથી સાફ થતું નથી તેમ પ્રમાદથી મેળવેલો કર્મમળ પ્રમાદથી ટળી શકતો નથી. અપ્રમાદ એજ આત્મ સાધનમાં અનુકૂળ, મિત્ર-સહાયી છે. કાળજી-આદરથી શ્રી જિનઆણાનું આરાધન કરવું તેજ ખરો અપ્રમાદ છે. માટે મદ, વિષય, કષાય, આળસ અને વિકથા વરજી સાવધાન થઈ સર્વ પ્રાણી ઉપર સમભાવ રાખી, નિર્મળ મન વચન અને કાયાવડે શીલ-સદાચાર પાળવા ઉજમાળ થવું.

પ્રાણુતે પણ પરજીવને ત્રાસ નહિ આપવો, પોતે દુઃખ ભોગવવું પણ અન્યને દુઃખ ન દેવું. પ્રાણુતે પણ કષાયાદિકને વશ થઈ અસત્ય નહિ બોલવું. જેથી પર પ્રાણુતે દુઃખ થાય, અહિત થાય તેવું સાચું પણ અસત્ય તુલ્ય સમજી વિવેક પૂર્વક હિત-મિત (જોઈયે તેટલુંજ) સ્પષ્ટ, ધર્મને બાધક ન આવે તેવું વિચારીતેજ બોલવું. જેમ તેમ વગર વિચારે બોલતાં ઉત્સવ બાધણુનો પણ પ્રસંગ આવી જાય જેથી સંસારમાં બહુ પર્યટન કરવું પડે

૧૮૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

માટે ઉપયોગ પૂર્વકજ્ઞ બોલવું. અદત્ત પણ ચારે પ્રકારનું તજવું. તીર્થંકર અદત્ત-શ્રી તીર્થંકર દેવે નિષેધેણું નહિ લેવું. ગુરૂ અદત્ત-ગુરૂની આજ્ઞા વિના નહિ લેવું. સ્વામી અદત્ત-વસ્તુના ધણીની આજ્ઞા વિના તે ન લેવી. અને જીવ અદત્ત-સચિત કે મિશ્ર વસ્તુ ન લેવી. કેમકે સર્વ કોઈને પોતપોતાના પ્રાણુ વહાલા હોય છે માટે સર્વથા ચારે પ્રકારે અદત્ત વર્જવું. અહમકાર્ય-દેવ, મનુષ્ય અને તિર્યચ સંબંધી ઔદારિક અને વૈક્રિય મન વચન અને કાયાથી કૃત (કરવું) કારિત (કરાવવું) અને અનુમોદનાના ભેદથી અદાર પ્રકારની મૈથુન ક્રિયાનો સર્વથા ત્યાગ કરવો. પરિગ્રહ-આજ્ઞા અને અભ્યંતર ધન ધાન્યાદિક આજ્ઞા નવ વિધનો અને ૪ કપાય, ૩ વેદ, હાસ્વાદિક પદ, અને મિથ્યાત્વરૂપ ચર્ચિત પ્રકારના અભ્યંતર પરિગ્રહોનો સર્વથા ત્યાગ કરવો. મૂર્છાનેજ તત્ત્વથી પરિગ્રહરૂપ કલ્પાથી મૂર્છાજ તજવી યોગ્ય છે. ધર્મ ઉપગરણા વિષે પણ મૂર્છા પરિગ્રહરૂપજ છે. અર્થાત્ રાગ દ્વેષ તથા કેવળ મોક્ષાર્થે બીજી કોઈ પણ આજ્ઞા વિના એ પાંચે મહાવ્રતો નિર્મળ મન વચન અને કાયાવરે પાળવા-બીજા યોગ્ય ભવ્ય પ્રાણીઓને તે તે વ્રતો પાળવા (દદપણે) પ્રેરણા કરવી અને ઉક્ત મહાવ્રતોને દદપણે (વીતરાગ વચન અનુસારે) પાળનારની સદા અનુમોદના કરવી. એ આ દુઃખજળથી ભરેલા ભયંકર ભવોદધિ તરીજવાનું અદ્ભૂત અને સરલ સાધન છે. તે શિવાય સર્વથા રાત્રિભોજનનો ત્યાગ, પ્રતિ લેખન (પડીચેહણુ, પ્રતિક્રમણુ અને પિંડવિશુદ્ધિ) વિગેરેનું બરાબર સાવધાન પણે વિધિના અપી થઇ સ્વશક્ત્યાનુસાર જે કરવું તે પૂર્વોક્ત પંચમહાવ્રતોની શુદ્ધિ હોતે તેમજ પુષ્ટિહોતે સમજવું. દુંકાણમાં જેમ રાગદ્વેષ પાતળા પડે-હડે-દૂર જાય-નાશ પામે તેમ મોક્ષાર્થી જીવોએ સાવધાનપણે વર્તવું.

ઈદ્રિયોના વિષયોમાં ભટકતા મન-મર્કટને રોકી તેને શુભ સંયમ-ક્રિયામાં જોડી દેવું. મન છૂટું રહ્યું થકુ જેટલો અનર્થ કરે છે તેટલો શુભ-ક્રિયામાં પ્રવર્તેતું નહિ કરી શકે. આ મન મતંગજન છૂટો પડ્યો સંયમ બ-ગીઓ-દ્વાર્યો ફળ્યોં પણ ફેંદી નાંખે છે માટે શ્રી જિન આજ્ઞારૂપ અંકુશ ધારી તેને તમે વશ કરો નહિ તો તમારી સર્વ મહેનત નિષ્ફળ પ્રાયઃ જવાની. માટે જેમ બને તેમ યુક્તિઓ પ્રયોજી મનને વશ કરવા દૃઢ અભ્યાસ કરવો જ રૂનો છે. આમ કરી-મનને વશ કરી-સંયમનું સંરક્ષણ કરવું યુક્ત છે યદઃ—

અહંકાર પર મેં ધરત, ન લહે નિજગુણ ગંધ;

અહં જ્ઞાન નિજ ગુણ લગૈ, છુટે પરહી સંબંધ. ૧

ધ્યાન વિષય.

૧૮૧

રાગ દ્વેષ પરિણામ યુત, મનહી અનંત સંસાર;
તેહીજ રાગાદિક રહિત, જાણુ પરમ પદ સાર. ૨
વિષય આમકી સીમમેં ઇચ્છા ચારી-અરંત;
જિન આણા અંકુશ કરી, મનગજ વશ કરંત. ૩

આમ અનેકધા મહાત્મા પુરૂષો સંયમ રક્ષણ કરવા ઉત્તમ રીતે જોષ આપે છે તે હૃદયમાં ધારી આપણો શક્તિ ફેરવી યથાયોગ્ય તેનો ઉપયોગ કરીએ તોજ આ અમૂલ્ય તક મહાભાગ્ય યોગે આપણને મળી લેખે છે. અન્યથા તો દરીયામાં હુળકાની પેરે પાછા સંસારસમુદ્રમાં હુળવાનું છે માટે જનગૃહ થઇ (અનાદિ મોહનિદ્રા તથા) સાવધાન થઇ સ્વહિત સાધવા તત્પર થવું ઘટે છે અન્યથા યમનો સપાટો લાગ્યે ઝુરણા સાથે યમના અતિથિ થઇ નિર્મિત દુઃખ દીનપણુ અવશ્ય ભોગવવુંજ પડશે. માટે પ્રથમથી ચેતવું સારું છે. ઇલક્ષ્મ

મુનિ કપુરવિજયજી.

ધ્યાન વિષય.

૬ અશુચિ માવના.

શરીરનું અપવિત્રપણું ચિંતવવું તેને અશુચિમાવના કહે છે. જેમ જુણની ખાણમાં જે જે પદાર્થ પડે છે તે તેજુજુમય થઇ જાય છે. તેમ આ કાયામાં જે આહાર પ્રમુખ પડે છે. તે મળરૂપ થઇ જાય છે. એવી આ કાયા અપવિત્ર છે. આ કાયાને પાણીના સો ધણથી નવરાવીએ, તથા કરતુરી પ્રમુખ સુગંધી દ્રવ્યો ચોપડીએ, તોપણ અંદર રહેલો અશુચિનો કોઠો પવિત્ર થતો નથી. અંદન, કરતુરી, અગર, કપુર પ્રમુખ વસ્તુઓ પણ શરીરના મેલાપથી અદ્ય કાળમા દુર્ગંધી થઇ જાય છે. તો પછી વિચારો કે-આ કાયાને

૧૮૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કાણુ પુરૂષ પવિત્ર માની શકે? નગરના ઘડનાળાની પેઠે આ કાયામાંથી કફ, મળ, મૂત્ર, લીંટ વિગેરે નીકળ્યા કરે છે. કાયાના કડકા જેવી આ કાયા ઉપર શી માયા કરવા યોગ્ય છે. હે જીવ! તું દુર્ગંધ દૂરથી દેખી મુખ મચકોડે છે. પણ જાણતો નથી કે-તાં શરીર પણ દુર્ગંધથી ભર્યું છે. શ્રી મહિકુમારીએ આ ભાવનાથી છ મિત્રોને બોધ પમાડ્યો હતો

ગર્ભાવાસમાંતો આ જીવ અશુચિમાંજ રાત્રી દિવસ લપટાઇને રહે છે. તેનું સ્વરૂપ સંક્ષેપથી કહે છે. સ્ત્રીની નાભિની નીચે બે નાડી છે. તે બે નાડી કુલને આકારે છે. તેની નીચે આંખાની માંજરના આકારે માંસની પેશી છે. તે જે વારે સ્ત્રીને ઋતુકાળ હોય તે વારે તે માંસની માંજર કુટે તે માંહેથી રક્ત વહે. અધોમુખ કુલને આકારે યોનિ છે. ત્યાં પુરૂષનું વીર્ય પ્રાપ્ત થાય ત્યારે યોનિ મિશ્રિત હોય ત્યાં સુધી જીવ ઉપજવા યોગ્ય થાય. વીર્ય પ્રાપ્ત થયા પછી બાર મુહુર્ત સુધી જીવનું ઉપજવું થાય. અને તેમાં એક જીવ બે જીવ તથા ઉત્કૃષ્ટ નવ લાખ ગર્ભજીવ જીવ ઉપજે. તેમાં કોઇ વિશેષ આયુષ્યમાન હોય તો તે વૃદ્ધિ પામે, નહીં તો સઘળા જીવો મરણ પામે (અવીર્જન) તે શિશુ અસંખ્યાત સમુદ્ભવ પંચેત્રી ઉપજેને મરણ પામે. ઉપરાંત બે ઈત્રી જીવોના તો ત્યાં નિરંતર સદ્ભાવ છે. ગર્ભમાં ઉપજનાર જીવનું આયુષ્ય જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું હોય ઉત્કૃષ્ટ કોડ પૂર્વ વર્ષનું હોય છે. સ્ત્રીની જમણી કુખે પુત્ર હોય. ડાબી કુખે પુત્રી હોય. મધ્ય ભાગમાં નપુંસક હોય. મનુષ્ય ઉત્કૃષ્ટ ગર્ભમાં બાર વર્ષ રહે, તીર્થંચ ગર્ભમાં ઉત્કૃષ્ટ આઠ વર્ષ રહે. ગર્ભમાં પ્રથમ સમયે જીવ માતાનું શ્વિર અને પીતાનું વિધે એ બંનેનો આહાર કરે છે. તે વાર પછી તેનાવડે શરીર બાંધે છે. યાવત જો વધારે આયુષ્યવાળો હોય તો કોઇ જીવ છ પર્ણાપિત પુરી કરે છે. એમ કરતાં બ્યારે સાત દિવસ થાય છે ત્યારે તે પાણીના પરપોટા જેવડો થાય છે. તે વાર પછી આંખાની ગોટી જેવડો થાય છે અને તે વાર પછી માંસની પેશી જેવડો થાય છે. એમ અનુક્રમે ચોથા મહીને માતાના અંગનો વધારો સ્પષ્ટ દેખાય છે. પાંચમે ગાસે ગર્ભના પાંચ અંગ કુટે છે. છઠે માસે શ્વર-

ધ્યાન વિષય.

૧૮૩

સમ્રહ થાય છે. સાતમે માસે સાતસે નાડી, પાંચસે માંસની પેશી તથા નવ ધમણી નાડી થાય છે; રોમરાજ પ્રગટે છે અને રેમે કરી આહાર ગ્રહણ થાય છે. સર્વ શરીરમાં મળાને સાડી ત્રણ કોડ રોમરાજ હોય છે. આઠમે માસે સર્વ અંગોપાંગ સંપૂર્ણ થાય છે. ગર્ભમાં ગ્રહેલા જીવને પેશાબ, ઝડો, બળખા પ્રમુખ કાંઈ હોતા નથી. ગર્ભમાં રહ્યા છતાં જીવ જે આહાર ગ્રહણ કરે છે. તે આહારથી શરીરની પુષ્ટિ થાય છે. હાડ, મેદ અને માંસની વૃદ્ધિ કરે છે. માતા આહાર લેતો ગર્ભનો જીવ પણ આહાર ગ્રહણ કરે છે. માતા દુઃખી થાય છે તો ગર્ભનો જીવ દુઃખી થાય છે. ગર્ભ માંછીથી જીવ ચલે તો નર્ક તીર્થચ, દેવતા, મનુષ્ય-એ ચારે ગતિમાં જન્મને ઉપજે છે. માતા સુવે તો ગર્ભનો જીવ સુવે છે માતા જાગે તો જાગે છે, એવા અશુચિથી ભરેલા ગર્ભવાસમાં જીવ અનંત દુઃખ ભોગવે છે. મળ મૂત્રના ભાજનમાં જીવને વસવું પડે છે. પીતાનું વીર્ય ધણું હોય તો જીવ પુરુષવેદી થાય છે, પીતાનું વીર્યમેળ થોડું હોય અને રૂધીરબળ વિશેષ હોય તો સ્ત્રીવેદે જીવ થાય છે. પીતાનું વીર્ય અને માતાનું બળ સમ હોય તો નપુંસકવેદી જીવ થાય છે તેમાં કોઈ જીવ જન્મતી વખતે મસ્તકે કરી બહાર આવે, કોઈના પહેલાં પગ આવે અથવા કોઈ આડો આવે. એ સર્વ પુણ્ય પાપનાં ફળ છે. સર્વે જીવો પોતાની પૂર્વની અવસ્થા સંભારે તો દુઃખ-ગ્ન ન કરે. કેમકે ગર્ભાવાસ તરકના કુંભીપાક સરખો છે. કેટલાક જીવો ગર્ભાવાસની અવસ્થા ભુલી જન્મને જીવાનીના મદમાં છાકયા થકા અશુચિની દુઃખ-ગ્ન કરે છે. તે જીવો કર્મ બાંધીને ભારે થાય છે.

શરીરમાં આહાર પાંસળીયો પૃથક-ક નામે સંધિની છે, બાર પાંસળીયો કંડક એ પાસાની છે, ચાર પળની જીભ છે, એ પળનાં નેત્ર છે, આઠ પળનું હૃદય છે, એકસોસિતોતેર મર્મસ્થાન છે, એક વડી નીતિનું તથા એક લઘુ નીતિનું એમ એ સ્નાયુ છે, ત્રણસે હાડની માળા છે, નવસે નાડી છે, સાતસે શીરા છે, નવ ધમણ ની નાડી છે, શરીરમાં એકસોતે સાઠ નાડી નાભી થકી ઉંચી ચાલે છે. તે મસ્તકના બંધની છે તેને રસ હરણી કહે છે તે મસ્તકે રસ પહોંચાડે છે. રસહરણી નાડીનો જેટલો ઉપધાત થાય તેટલી રોગની પ્રાપ્તિ થાય છે. આંખ, કાન, નાક અને જીભના બળને હણે છે. એ સર્વ ઉર્ધ્વ નાડીને ઉપધાતના ફળ છે. એકસોતેસાઠ નાડી નાભી થકી

૧૮૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

હડીને નીચે ચાલી થકી પગને તળીએ બંધાણી છે. તે નાડીને ઉપધાત યાય તો નેત્રનો, જઘાનો, મસ્તકનો વિગેરે રોગ થાય છે એકસોનેસાઠ નાડી નાભિથકી ઉપડીને તીર્છી ચાલે છે તે હાથનાં આંગળાં સુધી પહોંચે છે. તેના ઉપધાત થકી એ પાસાની વેદના, પેટની વેદના, મુખવેદના વિગેરે રોગો ઉપજે છે તથા એકસોનેસાઠ નાડી નાભિ થકી ઉપડીને ગુલ્મસ્થાનક સુધી પહોંચે છે. તેના ઉપધાતથી પેશાબના રોગ, ઝાડના રોગ, હરસ વિ-હાર વિગેરે રોગ થાય છે, પચ્ચીશ નાડી નાભિથકી હડી છે તે સજેખમને ઉદ્દરવાવાળી છે. પચ્ચીશ નાડી પિત્તની ધરનારી છે. તથા દશ નાડી વીર્યને ધરનારી છે. પુરૂષને સાતસે' નાડી હોય છે. સ્ત્રીને છસોનેસીતેર નાડી હોય છે. નપુંસકને છસેનેએ'શી નાડી હોય છે. પુરૂષને પાંચસે' પેશી માંસની હોય છે. સ્ત્રીને ત્રીશ પેશી ઝાઘી હોય છે.

એવી રીતે આ શરીરની રચના બનેલી છે. આ શરીરની એકેક રોમરાજીમાં પોણાબંધે રોગ રહ્યા છે. તે જો એકી વખતે ઉદયમાં આવે તો જીવને અસહ્ય વેદના ઉપજે. એ શરીર મહા દુર્ગંધનું સ્થાન છે. તે અંતે પોતાનું થવાનું નથી. તેને પોતાનું માનીને ડોણ પુરૂષ રાજી થાય. કારણ કે કોઈ પુરૂષની સાથે આ દેખાતું શરીર ગયું નથી અને જશે પણ નહીં. દ્રુક્ત શરીરની સહાયતાથી ધર્મસાધન કરવું તેજ સાર છે. કાયા કુંભ સમાન આ કાયા છે, તેનો નાશ થતાં ચાર લાગતી નથી. શરીરની સારી આકૃતિ પામવી એ પુણ્ય પ્રકૃતિનું ફળ છે. શરીરની ખરાબ આકૃતિ પા-મવી એ પાપ પ્રકૃતિનું ફળ છે. એ શરીર આત્મા નથી. દ્રુક્ત આત્મા કર્મના ઉદયથી તેને ધારણ કરે છે, અને આયુષ્ય મર્યાદા પુરી થતાં આ શરીરનો ત્યાગ કરી અન્ય શરીર ધારણ કરે છે. બાધ્યાવસ્થામાં શરીરનાનું હોય છે, યુવાવસ્થામાં શરીર મોટું થાય છે, અને વૃદ્ધાવસ્થા પ્રાપ્ત થતાં શરીરનું બળ ઘટે છે, ઇન્દ્રિયો નરમ પડે છે. મુખમાંથી લાળ ચુવે છે. ચા-મડી ઉપર કરચલી દેખાવ આપે છે, અને મતિનો ભ્રંશ થાય છે. એવી આ શરીરની વ્યવસ્થા દેખી ભંજ્ય જીવોએ શરીરપરનો મોહ ઉતારવો જો-ઈએ. જન્મ જરા અને મરણે કરી વ્યાપ્ત એવા આ શરીરની અપવિત્રતા કોને વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન ન કરે? કહ્યું છે કે—

ધ્યાન વિષય.

૧૮૫

હુહા.

શરીર વધતાં શું વધ્યું, તે તું મનમાં ધાર;
 દુર્ગંધીની કોથળી, કાયાપર શો પ્યાર. ૧
 શરીર શોભા કારમી, સંધ્યા રાગ સમાન;
 વિણસંતા શીવાર તાસ, તેનો શો અભિમાન. ૨
 અનંત કલેવર છોડીયાં, છુટશે આ પળ દેહ;
 ચેતી શકે તો ચેત લે, નહીંતો દેશે છેદ. ૩
 કુટુંબ ધન અધિકારથી, વધતાં વધ્યું શું ભાઈ;
 સ્ત્રી પુત્રાદિક કલ્પના, એ પળ જૂઠ સગાઈ. ૪
 નિસ મિત્રસમ દેહનો, શો કરવો વિશ્વાસ;
 સસ એક જિનધર્મની, મનમાં ધર તું આશ. ૫
 શરીર વાળી મનથકી, ન્યારો આતમરાય;
 સેવો ધ્યાવો ભવિજના, બુદ્ધિ શિવમુખ થાય. ૬

એ રીતે અસ્થિર ને અશુચિના ભંડારરૂપ આ શરીરને જાણીને અનંત સુખમય આત્મસ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્ન કરવો. શરીર મન વાણી એ પુહંગલ છે. શરીરને વ્યાપીને આત્મા રહ્યો છે, તે આત્માનું સ્વરૂપ વિચારવું. આત્માનું સ્વરૂપ વિચારતાં કંઈની વર્જણાઓ તાશ પામે છે. અને અંતે આ શરીરને લાગીને આત્મા મોક્ષસ્થાનમાં જઈ પરમાત્મપદને પામે છે. આ શરીરપરની મમતા ઉતારી ધર્મધ્યાન ધ્યાવવાથી અનંત જીવો મુક્તિ ગયા છે, જાય છે, અને જશે. તેમજ આ શરીરવડે અનેક પ્રકારનાં પાપ કરી અનેક જીવો દુર્ગતિમાં ગયા છે, જાય છે, અને જશે.

આ પ્રમાણે અશુચિ ભવના ભાવવાથી અનેક જીવો મુક્તિએ ગયા છે, જાય છે, અને જશે.

મુનિ બુદ્ધિસાગર.

૧૮૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

હિરપ્રશ્ન તથા સેનપ્રશ્ન ઉદ્ધરીતસાર.

(લખનાર મુનિ. કર્પુરવિજયજી.)

૧ શ્રીજીન પ્રતિભાઓના ચક્ષુ આદિકતું સંયોજન ઉજ્જુ કરેલા રાજના સ્સવડે ન કરવું આશાલનાનો સંભવ છે માટે. કિંતુ નપુણુ આવકોએ રાજને ઉંચી જાતના તેલમાં મેળવી તેના વડે ચક્ષુ, ટીલાં, ચાંડલા વિગેરે એડવા.

૨ લિંબુના રસના પુટવાળો અજમે ફુવિહાર પચ્ચખાણમાં અને આથંબિજમાં ખાવો કદપે નહીં.

૩ તીર્થંકર જે દેવલોકાદિથી ચ્યવીને મનુષ્ય ગતિમાં આવે તે દેવલોકમાં તે જીવને જેટલું અવધિ જ્ઞાન હોય તેટલું તે તીર્થંકરને ગૃહસ્થપણમાં હોય અર્થાત્ ગૃહસ્થ તીર્થંકરોમાં અવધિજ્ઞાન વધતું ઓછું હોય, સર્વ તીર્થંકરને સરખું ન હોય.

૪ વર્ષાકાળમાં સાધુ જ્યાં ચતુર્માસ રહ્યા હોય ત્યાંથી પાંચ ગાઉ સુધીના સંવિગ્ધ ક્ષેત્રમાં કારણ શિવાય ચતુર્માસ પૂર્ણ થયા પછી જે માસ સુધી વસ્ત્રાદિક લેવું કદપે નહીં. એ અધિકાર નિશિથ ચૂર્ણમાં છે.

૫ કૃમિહર એવા નામથી પ્રસિદ્ધ થયેલ અજમે વૃદ્ધ (ગાની) પુરૂષોએ અચિત્ત માન્યો છે.

૬ કાળવેળાએ (મધ્યાન્હે ને ઉભય સંધ્યા સમયે) નિર્ચુકિત ભાષ્યાદિક સર્વેનું પઠન પાઠન કરવું આચાર પ્રદિપાદિ ગ્રંથમાં નિષેધ્યું છે.

૭ ઉપધાનમાં પહેરાતી માળા સંબંધી સોતું, રૂપુ, રેશમ કે સૂત્ર વિગેરે સર્વ દેવદ્રવ્ય થાય એવો સપ્રદાય છે.

૮ શરયાતર તો જેની નિશ્રાના ઘરમાં રહીએ તેજ કહેવાય એમ શ્રી જૃહત્કલ્પાદિકમાં કહ્યું છે. મ્હોટે કારણે તો તેના ઘરતું લેવું (વહોરવું) પણ કદપે છે.

૯ એક અને બેથી અંતરિત પરપરા સંબંધ તજવા યોગ્ય છે. તણુ વડે અંતરિત હોય તો સંબંધ ન લાગે.

ધ્યાન વિષય.

૧૮૭

૧૦ સાંજની પડિલેહણ વખતે ત્રિવિહારનું પચ્ચખાણ કર્યું હોય તો પડિક્રમણા વખતે પાણહારનું પચ્ચખાણ કરી શકાય. પણ જોણે ત્રિવિહાર પચ્ચખાણ કર્યું નથી તેણે ચૌત્રિહારનું પચ્ચખાણ કરવું.

૧૧ વિકળેન્દ્રી મરણ પામી મનુષ્યપણું પામે તે ભવમાં સર્વ વિ-
રતિપણું પામે પણ મોક્ષે ન જાય એમ સંગ્રહણીવૃત્તિમાં કહ્યું છે.

૧૨ સાધુની જેમ સાધ્વી ચારણશ્રમણ લઙ્ઘિવાણી હોતી નથી.

૧૩ શરીરને ઉજેહીની વચ્ચે ચંદ્રનો ઉઘેત હોય તો પણ ઉજેહી
લાગે પણ જે શરીર ઉપર ચંદ્રનો ઉઘેત પડતો હોયતો ઉજેહી ન લાગે.

૧૪ પ્રભાતે મેળવેલુ દહીં સોળ પહોર પછી અભક્ષ્ય થાય પણ
સોળ પહોરનો નિયમ નથી શાથી જે રાધ્યા સમયે મેળવેલું દહીં બાર
પ્રહર પછી પણ અભક્ષ્ય થાય છે.

૧૫ શ્રીમંત તથા ગરીબની અપેક્ષાએ ઉચ્ચ નીચ કુળમાં (સમસ્-
તિ) ગોચરીએફરવાથી સામુદાની ભિક્ષા કહેવાય.

૧૬ મંડળોના આયબીલો ઉપસ્થાપના પછી (વડી દિક્ષા આપ્યા
પછી)જ કરવા સૂજે.

૧૭ દ્રવ્ય ભિંગીઓનું દ્રવ્ય જિનમદિર તથા જિન પડિમાના ઉપ-
યોગમાં ન આવે, જીવ દયામે જ્ઞાન ભંડારમાં ઉપયોગી થાય.

૧૮ રાત્રે ચૌવિહાર પચ્ચખાણવાળાને સ્ત્રી સેવનમાં ઓછ સુખન
કરતાં છતાં પચ્ચખાણ ભંજ થાય, અન્યથા ન થાય એમ શ્રાદ્ધ
વિધિમાં કહ્યું છે.

૧૯ દેસાવગાસિકને વિષે પોતાની ધારણા મુજબ પૂર્ણ સ્નાનાદિક
અને સામેયિક કરાય, કોઈ એકાંત નથી.

૨૦ શ્રી આર્યરક્ષિત સૂરિએ પોતાના પિતા (સુનિ)ને કંદોરો
બંધાવ્યાનું શ્રી આવરથક વૃત્તિમાં કહ્યું છે. તે આચરણથી આજે
પણ બંધાય છે.

૨૧ જિન મદિરની અંદરના ગર્ભગૃહ (ગભારા)ના દારની શાખાના.

૧૮૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

આઠ ભાગ કદબી, એક ભાગ ઉપર પડ્યો સુકી, સાતમા ભાગનાં આઠ ભાગ કદબી તેના સાતમા ભાગે મૂળનાયક (પ્રતિમા) છત્રી દૃષ્ટિ મેળવવી.

૨૨ પોસહાદિ ન કરેલ હોય એવો આવક જનમદિર કે ઉપાશ્રયમાં પેસતાં નિસીહી કહે પણ નિસરતાં આવાસહી ન કહે.

૨૩ ખીજ સહીત શ્રીકૃષ્ણને વિષે એકજ જીવ હોય છે.

૨૪ લીલાં કે સુકાં સિંગોડામાં બે જીવ કલા છે.

૨૫ પાછલી રાત્રે-બે ઘડી આદિશિપ રાત્રી હોય ત્યારે પોસહુ લેવો એ મૂળ વિધિ છે. ત્યાર પછી પોસહુ લેવો તે અપવાદ સ્થાનકે છે.

૨૬ પ્રતિષ્ઠા (અંજન શલાકા)માં અંજનને વિષે મધુ શબ્દે હાલમાં સાકર કહેવાય છે તેથી તે નાખવામાં આવે છે.

૨૭ જેને પીલવાથી તેલ ન નીકળે અને જેની દાળ કરતાં સરખા બે વિભાગ થાય તેવા ધાન્યાદિકને આચાર્યો દ્વિદળ કહે છે.

૨૮ જે નારિતક (શ્રદ્ધાહીન) હોઇને ઉપધાન વહેવાથી નિરપેક્ષ હોય તેને અનંત સંસારી જાણવો એમ શ્રી મહાનિશીથ સૂત્રમાં કહ્યું છે.

૨૯ ચતુર્માસમાં સાધુને રોગી સાધુના ઔષધાદિકારણે ચાર પાંચ યોજન સુધી જવું કદપે પરંતુ કાર્ય પૂર્ણ થયે એક ક્ષણ પણ ત્યાં રહેવું કદપે નહીં.

૩૦ પ્રથમ અન્ય પક્ષીઓએ પ્રણામ કર્યે સતે યથાવસર વર્તવું.

૩૧ મિથ્યાદષ્ટિને મિથ્યાદૃષ્ટિ એમ સમયને અનુસરીને કહેવું અથવા ન કહેવું.

૩૨ અઉસરણુ પયન્નો સાધુઓને તેમજ આવકોને કાળ વેળાએ પણ ગુણવો કદપે તેમજ અસ્વાધ્યાયવાળે દિવસે પણ ગુણવો કરવે.

૩૩ અઉસરણુદિક ચાર પયન્નાઓ આવરયકની જેમ પ્રતિક્રમણા દિકમાં બહુ ઉપયોગી હોવાથી ઉપધાન-યોગવહન વિના પણ પરંપરાએ બાણવાય છે તેથી તે (પરંપરા)જ તેમાં પ્રમાણ છે.

૩૪ ઉધાડે મોઢે બોલવાથી ધર્માવહીનો દંડ આવે.

વિનાશી વસ્તુનો વિનાશ.

૧૮૯

૩૫ વાંદણા દેવાને અવસરે વિધિ સાચવવા માટે ઉધાડે મોઢે ભોલતાં છતાં પણ પ્રમાદ ન હોવાથી ધર્મીવહી ન આવે.

૩૬ જે સાધુ વસ્ત્રને થીંગડું દે અથવા થીંગડું દેતાને અનુમોદે તેને ધણા દોષની પ્રાપ્તિ થાય. કારણ કે ત્રણ થીંગડાં ઉપરાંત ચોથું થીંગડું દેનાર મુનિને શ્રી નિશીથસૂત્રના પહેલા ઉદ્દેસામાં પ્રાયશ્ચિત્ત કહેલું છે.

૩૭ નિરંતર બહુ જીવો મુક્તિએ જાય તેથી મુક્તિ સાંકડી થઇ જતી નથી અને સંસાર ખાલી થઇ જતો નથી, જેમ વર્ષાદત્તા જળથી વસા થેલી પૃથ્વીની માટી પુષ્કળ સમુદ્રમાં જાય છે પણ તેથી સમુદ્ર પૂરાઇ જતો નથી અને પૃથ્વીપર ખાડા પડી જતા નથી.

૩૮ છ માસથી અધિક કેવળજ્ઞાનીપણે રહે તે અંતે કેવળીસમુદ્ધાત કરે. તેથી ઝોછી સ્થિતિવાળા કરે અથવા ન કરે.

૩૯ રાઇ પ્રમુખ ઉત્કટ દ્રવ્ય મિશ્રિત હોવાથી કાંજિક વટકાદિક વસ્તુ. ઓતું કાળમાન વૃદ્ધ પરંપરાથી જે રાત્રી અથવા ખાર પ્રહરાદિનું કહેવાયછે,

૪૦ જે શ્રાવક મરણ સમય પર્વત નિરતિયાર સમ્યક્ત્વ પાળે તે તો વૈમાનિક દેવજ થાય. તે શિવાય યથાસંભવ અન્યત્ર (ગતિમાં) પણ ઉપજે તેમજ મહાવિદેહ ક્ષેત્રાદિકમાં મનુષ્યપણું પણ પામે.

(વિશેષ હવે પછી)

વિનાશી વસ્તુનો વિનાશ.

(ખરી પ્રતિતીના સાધન.)

શાસ્ત્રકારોએ ધર હાટ હવેલી વિગેરે તથા જંગમમીલકત વસ્ત્ર આલુપણો વિગેરે અને છેવટે આ દેહ સુધાં પણ અનિલ, અશાશ્વત અને વિનાશી કહેલ છે છતાં સંસારના મોહમાં ફસેલા અજ્ઞાની જીવો તેને શાશ્વત, નિલ અને સ્થિર માની તેની ઉપરની રાગદશામાં ફસેલ રહે છે. તેવા જીવોને શાસ્ત્રપર ખાસ પ્રતિતી આવવા માટે અને જ્ઞાની મહારાજના વચનો ઉપર પુરતી શ્રદ્ધા લાવવાને માટે આ વખત, આ જમાનો ખરેખરો અસરકારક છે.

૧૬૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આ જીવ જે વસ્તુને સ્થિર અને પોતાની માનીને તેનાપર મોહ ધરાવી રહ્યો છે તે વસ્તુનો આ વિષમ કાળમાં ક્ષણ માત્રમાં વિનાશ થતો દ્રષ્ટિએ પડે છે- જો કે આવા બનાવો દુષ્કાળ, મરણ; અગ્નિ વિગેરેના ઉપદ્રવો અને લાઝાઈઓ વિગેરે કારણોથી અનેક સ્થાનકોએ બને છે પરંતુ તાજેતર દૃષ્ટાંત તરીકે ભાવનગર શહેરની ચાલુ સ્થિતિને અહીં ગ્રહણ કરવામાં આવી છે.

ભાવનગર શહેરમાં ગયા ચૈતર માસમાં અગ્નિના ઉપદ્રવથી માત્ર કલાક બે કલાકના અંદર પાંચ સાત લાખ રૂપિયાની મિલકત બસીશ્વર થઇ ગઇ. સ્થાવરને જંગમ જે મિલકતને આ પ્રાણી પ્રાણુ સમાન વહાલી ગણે છે તેને એક ઘડી પણ રાખી શકાણી નહીં. નગરે જોતાંજોતામાં વિનાશ પામી ગઇ સારપછી આસોમાસથી મરણનો ઉપદ્રવ શરૂ થયો છે. જેમાં એક મહીનામાં બેહબર ઊપરાંત મનુષ્યો મોતને શરણુ થઇ ગયા છે અને હજુ થતા જાય છે. લક્ષ્મી તો ભાગ્યમાં હોય છે તો પ્રયત્નરૂં પાછી મેળવી શકાય છે પણ આ મનુષ્ય દેહ આરા આકસ્મિક અને પ્રાયઃ અસાધ્યપણામાં અસમાધીમાંજ મૃત્યુ શરણુ કરનારા વ્યાધીરૂં બોધ નાખ્યા પછી ફરીને મજાવાની આશા રાખવી ફેગટ છે. આવા બંને પ્રકારના સમયને નગરે જોવા છતાં જે પ્રાણીનું હૃદય કાંઈ પણ કોમળ થતું નથી સ્ત્રી પુત્રાદિકમાં જોવાને તેવા આશક્ત રહે છે, દ્રવ્યાદિકની સાથે મગા ગાંઠની જેમ વળગી રહે છે, અભિમાનને કારે મુકતા નથી દુઃખીને જોઈને દયા લાવતા નથી, માઈ માઈ કરીને દોડદોડ કર્યા કરે છે, મરણથી પીડાયેલ કે પીડતા દુઃખી કુટુંબોને મદદ આપવા પોતાનો હાથ નરા પણ લાંબાવતા નથી, આખો દિવસ ધંધા રોજગાર રહિત બેઠા બેઠા ગાળવાનો છતાં પરમાત્માનું નામ પણ સંભારતા નથી અને દિલગીરીમાં કે શોકમાં ગર્ક રહ્યા કરે છે તેવા મનુષ્યો ખરેખરા દયા પાત્ર છે. તેને માટે જ્ઞાનીઓને તો કિંચિત્ પણ આશ્ચર્ય થતું નથી. મધ્યમ બુદ્ધિના હૃદયમાં વિરમય થાય છે અને કનિષ્ઠ બુદ્ધિવાળા ક્રમાંતો તેને નિંદે છે અથવા તો નેત્રી જેવા થાય છે. પરંતુ એથી કાંઈ લાભ નથી.

આના સમયમાં ઉત્તમ જનોએ મધ્યમપણે પણ વૈરાગ્ય વાસિત રહેવું જોઈએ, ઇંદ્રીઓના વિષયથી વિરમવું જોઈએ, પરમાત્માનું સ્મરણ અહનિશ કરવું જોઈએ, વથાયોગ્ય ધર્મક્રિયામાં વિશેષ સાવધાન થવું જોઈએ, દુઃખીને જોઈને દયા અનુકંપા લાવવી જોઈએ. શકિતના

શ્રી કેશરીઆજી તીર્થના સંબંધમાં ચેતવણી. ૧૯૧

પ્રમાણમાં નિરાશ્રીતોને આશ્રય આપવામાં તત્પર રહેવું જોઈએ, નાસીપાસ થઈ ગયેલાઓને સારી સલાહ આપવી જોઈએ, ઉત્તમ પુરૂષોના ચરિત્રો વાંચવા જોઈએ, અભિમાનને દૂર મુકી ભાતુભાવ વધારવો જોઈએ; શોકના કારણ આવી પડે તોપણ તેમાં નિમગ્ન થવું ન જોઈએ, કષાયોને તજવા જોઈએ, ઉત્તમ જનોનો સસર્ગ કરવો જોઈએ, સંસારની સ્થિતિ વિચારવી જોઈએ; જ્ઞાનીના વચનપર આસ્તા લાવવી જોઈએ, ધંધો રોજગાર ન હોય તો તેનો ખેદ કરવો ન જોઈએ, ભવિત્યવ્યતાને બળવાન સમજી દેવ તરફ દૃષ્ટિ રાખવી જોઈએ અને કદી પોતાને પણ્ય તેવા અસાધ્ય વ્યાધીને શરણ થવું પડે તો પ્રથમથી ચેતી જઈ દ્રવ્ય ઐશ્વર્યાદિની સાવધાની સાથે ભાવ ઔષધ કરવામાં પણ તાત્કાળ સાવધાન થઈ જવું જોઈએ. કેમકે આ વ્યાધિમાં ક્યારે બેશુદ્ધિ થશે તે કહી શકાતું નથી તેથી શુદ્ધિ ના વખતમાંજ આત્મસાધન કરી લેવું જોઈએ. આ સંસારમાં પ્રાણી માત્રને એકવાર તો પરભવમાં જવુંજ પડે છે તો તે સંબંધી સંકલ્પ નિકલ્પ ન કરતાં આવેલા વખતને વધારી લઈ પસ્તાવું ન પડે તેવી કાર્યસિદ્ધિ કરી લેવી જોઈએ. એટલે કે તેવે પ્રસંગે કરી શકાય તેટલા દ્રવ્યની શુભ ખાતે વ્યવસ્થા, સર્વ જીવોની સાથે ક્ષામણી, પાપકાર્ય આખી જીંદગીમાં જ કરેલા હોય તેની નિંદા, ધર્મકાર્યની અનુમોદના, અનુકંસુદત માટે આરંભ અશ્રદ્ધાદિના પચ્ચખાણુ, ચાર શરણતું અંગીકરણ અને પછી નવકાર મહા મંત્રનું કે અરિહંત એ ચતુઃ અક્ષરનું રટણ કરવું કે જેથી કદી આયુનો અંત આવી જાય તોપણ સદ્ગતિના ભાજન થવાય અને પ્રાપ્ત મનુષ્યદ્વજ સદ્ગ થાય.

આ સંબંધમાં સુઝ જતોએ મેળવેલા જ્ઞાનના ફળરૂપ સદ્વિચારો જેમ બને તેમ વિશ્લેષ કરવા અને અશુભ ધ્યાનને તો દેશવદોજ આપવો. જેથી આ ભરમાં અને પરભવમાં કલ્યાણજ થાય. ઇલક્ષ્મ

શ્રી કેશરીઆજી તીર્થના સંબંધમાં ચેતવણી.

(ખાસ માહિતીવાળા શૃલસ્થ તરફથી)

શ્રી કેશરીઆજીના ભંડારની વ્યવસ્થા જો કે ઉપરથી કમીટી વિગેરે હોવાથી દુરસ્તદેખાય છે પણ અંદર સંડો ઘણો છે. કેશર આખા વર્ષમાં થઇને સુમારે ૪૦૦ થી ૫૦૦ રતલ જેટલું ચડે છે પરંતુ તે ઘણું હલકી જાતનું ચડે છે અને કિંમત પુરી ખેસે છે. ત્યાંના ભંડારી કોણ તે તીર્થના માલેક જોડા છે. દેશવ-

૧૯૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

રથી ને ચીજો માનતા તરીકે મોકલવામાં આવે છે અથવા ત્યાં જમીને ચડાવવામાં આવે છે તેવી છત્ર, કળસ, રકેખી, વાટકી, થાળ, કંઠી વિગેરે ચીજો ત્યાં ભંડારમાં પુષ્કળ ભરેલી હોવાથી આવેલી ચીજો નકામી પડી રહે છે અથવા ભાંગી નાંખવામાં આવે છે તેથી તે ચીજોની ઘડાઇ, ઘટ તથા ભાવના ફેરફારની તુકશાની વિના કારણ પડે છે અને જે રૂપીઆ માનતાના અથવા કમાણીના હીસાના ત્યાં મોકલાય છે તેમાંથી ૩૫ ટકા ભંડારી પૂનરીને મળે છે. તેથી એ સંબંધમાં ખાસ ભલામણ કરવાની કે આ તીર્થે દરવર્ષ નીચે લખેલી ચીજો પુષ્કળ જોઇએ છીએ તે ચીજો રૂપીઆ બદલ મોકલવી. જેથી તે ચીજો ખરીદવામાં ભાવનું તુકશાન થાય છે તે ન થાય, માલ સારો આવતો નથી તે સારો આવવાથી ભકિત વિશેષ થાય અને ખીજી રીતનો ગોટાળો પણ વળી ન શકે તેમજ ૩૫ ટકાનો ભંડારમાં પણ ફાયદો થાય.

દર વર્ષે જોઇતી ચીજોની વીગત.

કેશર અસલ સરજ છાપ	સોનેરી બાડલું તોલા ૫૦
બરાસ રતલ ૫	સોનેરી વરગ તોલા. ૨
કસ્તુરી તોલા ૫	સેલારસ રતલ ૧૦
અત્તર તોલા. ૨૦૦૦	અગરબત્તી મણુ ૦૧
આંદીના વરગની થોકડી ૧૦૦૦	ઉચો ધૂપ રતલ ૫

આ શિવાય ખીજ કોપરેલ, ઘાસલેટ, વાળાકુંચી વિગેરે ચીજો પણ પુષ્કળ જોઇએ છીએ. વાર્ષિક રૂ. ૩૫ થી ૪૦૦૦૦ નો ખર્ચ છે. તેથી જો દેશાવરથી રૂપીયાને બદલે શુદ્ધ ચીજો મોકલવામાં આવશે તો ઘણો ફાયદો થશે.

સદરુ વસ્તુઓ મોકલનારે તેની પહેાંચ ભંડારના ચોપડાના પાનાના અંક સહિત તથા ભંડારની છાપ સહિતની મેળવવી. કારણ કે કેટલીક વખત ટપાલમાં આવેલા પારસલો પણ અધર ચાલ્યા જાય છે. માટે જે વસ્તુ મોકલવી તેની ચોકસ પહેાંચ મેળવવી અથવા ઉદેપુરના પ્રતિષ્ઠિત ગૃહસ્થ મગનલાલ પુજાવત અથવા મારવાડી લક્ષ્મીચંદલ દીપચંદલ વિગેરે કોઇના ઉપર મોકલવી કે જે કેશરીયાજી પહેાંચાડી પહેાંચ મોકલાવી આપશે. આ બાબત યાત્રાળુ વિગેરેને ખાસ ધ્યાન આપવા માટે લખી મોકલાયો છે તેથી તેના ઉપર અવશ્ય ધ્યાન આપવું.

જાહેર ખખર.

(મુનિ મહારાજાઓને યોગ્ય સૂચના.)

પૌતાના શોખ તરીકે વૈદકનો અભ્યાસ કરી નાના પ્રકારની ઉંચી ઉંચી દવાઓ ખનાવી હુરકોઈ વર્ગના માણસને ધર્મોદ્ધાર તરીકે આપતો હોવાથી મુનિ અમરવિજયજી વાસ્તે જરૂર પડતાં અને વરંધા ગામે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. મારાથી ખનતા પ્રયાસે મેં તેમનો વ્યાધી દુર કરી બે માસ તક સેવા કરી હતી ત્યારથી મારું મન મુનિરાજની સેવા તરફ વધારે લાગેલું છે તેથી જ કે.કે. મુનિરાજ પૌતાના વ્યાધિની વિગત લખી મોકલશે તેને હું તરતજ તેને માટે યોગ્ય દવા મારે ખર્ચે મોકલાવીશ.

શા. માણેકચંદજી રાજમલજી.

રાહુરી. જીલા અહમદનગર.

જાહેર ખખર.

(નિરાશ્રિત વિધાર્થીઓ તથા શ્રાવક શ્રાવિકાઓને માટે.)

શ્રી વરંધાના રહીશ શ્રાવક કુતેચંદ ગણેશદાસ જખકજી યુ. જરી જતાં પૌતાની કાપડની દુકાનનો માલ સદુપયોગમાં વાપરવા પૌતાના વારસ કેશરીમલને ફરમાવી ગયા છે તેથી તે માલમાંથી કેટલાક કોટ શીવડાવવામાં આવ્યા છે બાકી ધોતીયાં, પંચીયાં, કાંચળીઓના ખંડ, સાડલા, વિગેરે અને પુસ્તક આંધવાના રૂ. માલ વિગેરે તૈયાર છે તો તેવા નિરાશ્રિત શ્રાવક શ્રાવિકાની ઉ. મર વિગેરેનું લીસ્ટ કરી કે.કે. પજુ ગામ કે રહેરના આગેવાનો તરફથી અમારી તરફ મોકલવા કૃપા કરવી તે ઉપરથી તેને યોગ્ય વસ્તુ અમારા તરફથી તરતજ મોકલવામા આવશે.

શા. કીશનચંદ હીરાલાલ.

વરંધા. જીલા નાગપુર.

જાહેર ખખર.

(આખના દરદીઓને અમુદ્ય તક.)

(મુનિરાજ તથા સાધ્વી માટે મદત.)

સક્ષુરૂપી રતનને જળવલુ એજ દુનીયામાં મોટી દાલત છે. શરીરે સુખી તેજ ખરો સુખી કહેવાય છે, ને શરીરનો આધાર ચક્ષુ ઉપર છે. તેથી આગળ ઉપર ચક્ષુમાની જરૂર ન પડે હોય તો આખ સાફ રહે અને તેજ વધે તેને માટે “શુદ્ધ સાચા મોતીનો

સુરમો" કાળો, સફેત, અથવા લાલ ત્રણે રંગનો પણ એક સરખા ગુણવાળો અમે બનાવેલો છે તે જોઈએ તેણે મંગાવેલો. તેની કિંમત નંબર ૧ લાના તોલા ૧ ના રૂ. ૪) અને નંબર બીજાના તોલા ૧ ના રૂ. ૨) પૌસ્ત્રખર્ચ બુદ્ધ પરદેશવાળાને વેદ્યુપેખલથી મોકલ્યું. આ દવાથી ઘણા ફાયદા થાય છે. ઘણા માણસોને ફાયદા થયેલા છે તેના સર્ટીફિકેટો અમારી પાસે મોજુદ છે.

ત્રણે જાતનો સુરમો બનાવનાર તથા વેચનાર

શેઠ ત્રીભોવનદાસ હઠીરાંગ.

જામનગર—કાઠીયાવાડ.

ખાસ સૂચના.

લાવનગરમાં બે માસથી મરકીનો ઉપદ્રવ પૂર જોસમાં છે તે કારણથી ચોપાનીયું બહાર પાડવામાં મોડું થાય છે, તેથી વખતસર ચોપાનીયું ન મળે તેમણે પોતાનેજ મોડું મળે છે એમ ન ગણતાં સૌને એક સાથેજ મળે છે એમ સમજવું.

સલાના કારકુન કેશવજી વાલજી ગુજરી જવાથી અને બીજા કારકુન જગનલાલ ડોસાલાજી બહારગામ હોવાથી પત્રોનો ઉત્તર વખતસર ન મળે અથવા મંગાવેલી ચોપડીઓ વખતસર ન મોકલાય તો તેને માટે દરગુજર કરવી. બનતી તાઠીદે વખતસર પ્રત્યુત્તર ને બુકો મોકલી શકાય તેવી ગોઠવણ કરશું.

બે પડિકમણીની ગુજરાતી અને શાસ્ત્રી બુકો, ચૈત્યવંદન ચોવીશી, મુનિરાજ શ્રી આત્મારામજી કુન સ્નાત્રપૂજા, સત્તરભેદી પૂજા અને વીશસ્થાનકની પૂજા તથા મુનિરાજ શ્રી રૂપવિજયજી કૃત પંચકલ્યાણકની પૂજા અને પંચજ્ઞાનની પૂજા વિગેરે બુકો ફરી છપાવીને બહાર પાડવામાં આવેલ છે. જોઈએ તેણે મંગાવવી.

પાંચ પ્રતિકમણ શાસ્ત્રી, સાધુ સાધ્વીના આવશ્યક સૂત્રો, ધર્મોદર ચરિત્ર, ચરિતાવળી ભાગ ૧ લો, ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાગ ૨ જે વિગેરે બુકો છપાય છે, તે થોડા વખતમાં બહાર પડશે.

શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર પર્વ ૧૦ મું, વિભાગ ૭ મો શ્રી મહાવીર સ્વામી ચરિત્ર છપાવને તૈયાર થયેલ છે, બુકો બંધાય છે. તેના ઇચ્છકોએ પત્ર લખી મંગાવવા તસ્દી લેવી. સદરહુ ચરિત્રના પાંચ વિભાગની બુકો, ૭ મા પર્વ સુધીની બી-લકુલ રહેલ ન હોવાથી તેની બીજી આવૃત્તિ શાસ્ત્રીમાં છપાવવાની ગોઠવણ કરવામાં આવી છે.

તંત્રી.